

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 18 stycznia 1990 r.

Nr 3

TREŚĆ:

Poz.:

USTAWA

16 — z dnia 1 grudnia 1989 r. o zmianie ustawy o Trybunale Konstytucyjnym 21

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

17 — z dnia 12 stycznia 1990 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie podwyższenia świadczeń emerytalno-
-rentowych od dnia 1 lipca 1989 r. 21

ROZPORZĄDZENIE

18 — Ministra Finansów z dnia 11 stycznia 1990 r. w sprawie podatku rolnego 22

16

USTAWA

z dnia 1 grudnia 1989 r.

o zmianie ustawy o Trybunale Konstytucyjnym.

Art. 1. W ustawie z dnia 29 kwietnia 1985 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. Nr 22, poz. 98, z 1987 r. Nr 21, poz. 123 i z 1989 r. Nr 34, poz. 178) w art. 13 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Obejmując stanowisko członek Trybunału Konstytucyjnego składa wobec Marszałka Sejmu ślubowanie następującej treści: «Ślubuję uroczyście przy wykonywaniu

powierzonych mi obowiązków członka Trybunału Konstytucyjnego: służyć wiernie Narodowi Polskiemu, stać na straży Konstytucji i ustaw, a powierzone mi obowiązki wypełniać z najwyższą starannością.»

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *W. Jaruzelski*

Od Redakcji: Zmiany w ustawie o Trybunale Konstytucyjnym dokonano również w ustawie z dnia 20 grudnia 1989 r. o zmianie ustaw — Prawo o ustroju sądów powszechnych, o Sądzie Najwyższym, o Naczelnym Sądzie Administracyjnym, o Trybunale Konstytucyjnym, o ustroju sądów wojskowych i Prawo o notariacie (Dz. U. Nr 73, poz. 436).

17

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 stycznia 1990 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie podwyższenia świadczeń emerytalno-rentowych od dnia 1 lipca 1989 r.

Na podstawie art. 22 ust. 1 pkt 5 i art. 74 ust. 6 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 267, z 1984 r. Nr 52, poz. 268 i 270, z 1986 r. Nr 1, poz. 1 oraz z 1989 r. Nr 35, poz. 190 i 192), w związku z art. 19 pkt 1 ustawy z dnia 27 września 1973 r. o zaopatrzeniu emerytalnym twórców i ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 31, poz. 145, z 1986 r. Nr 42, poz. 202 i z 1989 r. Nr 35, poz. 190), w związku z art. 3 ust. 2 pkt 3 dekretu z dnia 4 marca 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych i spółdzielni kółek rolniczych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 27, poz. 135 i z 1989 r. Nr 35, poz. 190), w związku z art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 1 lutego 1983 r. o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin (Dz. U. Nr 5, poz. 32 i z 1989 r. Nr 35, poz. 192) i w związku z art. 39 ustawy z dnia 28 kwietnia 1983 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin (Dz. U. Nr 23, poz. 99 i z 1985 r. Nr 20, poz. 85) oraz na podstawie art. 6 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 29, poz. 139, z 1984 r. Nr 52, poz. 270, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 oraz z 1989 r. Nr 35, poz. 190), art. 6 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 46, poz. 210, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 38, poz. 181 oraz z 1989 r. Nr 35, poz. 190 i 192),

art. 62 ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 13, poz. 68), art. 47 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 1983 r. Nr 30, poz. 144 i z 1989 r. Nr 35, poz. 192), art. 37 pkt 1 ustawy z dnia 19 grudnia 1975 r. o ubezpieczeniu społecznym osób wykonujących pracę na rzecz jednostek gospodarki społecznej na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia (Dz. U. z 1983 r. Nr 31, poz. 146 oraz z 1989 r. Nr 32, poz. 169 i Nr 35, poz. 190), art. 21 pkt 1 ustawy z dnia 18 grudnia 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym osób prowadzących działalność gospodarczą oraz ich rodzin (Dz. U. z 1989 r. Nr 46, poz. 250) oraz w związku z art. 18 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin (Dz. U. z 1989 r. Nr 24, poz. 133 i Nr 35, poz. 190) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 15 czerwca 1989 r. w sprawie podwyższenia świadczeń emerytalno-rentowych od dnia 1 lipca 1989 r. (Dz. U. Nr 38, poz. 208 i Nr 50, poz. 291) w § 9a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przy ustalaniu podstawy wymiaru świadczeń, o których mowa w ust. 1, wynagrodzenie osiągnięte w miesiącach poprzedzających dzień 1 października 1989 r. podwyższa się o 120%, nie więcej jednak niż o 159 000 zł.”

§ 2. Emerytury i renty przyznane w okresie po dniu 30 czerwca 1989 r. do dnia wejścia w życie rozporządzenia podlegają, od dnia przyznania, ponownemu ustaleniu, z uwzględnieniem § 1.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*

18

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 11 stycznia 1990 r.

w sprawie podatku rolnego

Na podstawie art. 1 ust. 5, art. 5 ust. 1, art. 7 ust. 2, art. 9 ust. 3 i art. 13 ust. 5 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. Nr 52, poz. 268, z 1986 r. Nr 46, poz. 225, z 1988 r. Nr 1, poz. 1 oraz z 1989 r. Nr 7, poz. 45, Nr 10, poz. 53, Nr 35, poz. 192 i Nr 74, poz. 443) oraz art. 9 pkt 4, art. 18 ust. 3 i art. 38 pkt 2 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 45, poz. 289, z 1984 r. Nr 52, poz. 268, z 1985 r. Nr 12, poz. 50, z 1988 r. Nr 41, poz. 325 oraz z 1989 r. Nr 4, poz. 23, Nr 33, poz. 176, Nr 35, poz. 192 i Nr 74, poz. 443) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Gminy i miasta oraz dzielnice w miastach zalicza się do jednego z czterech okręgów podatkowych zgodnie z wykazem stanowiącym załącznik nr 1 do rozporządzenia.

2. Zmiany podziału administracyjnego kraju nie powodują zmiany zaliczenia do okręgu podatkowego.

§ 2. Normy szacunkowe dochodu z działów specjalnych produkcji rolnej określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 3. 1. Dochód z upraw oblicza się przez pomnożenie wyrażonej w arach lub w metrach kwadratowych jednostki powierzchni poszczególnych upraw, określonej w kolumnie 3 tabeli stanowiącej załącznik nr 2 do rozporządzenia, przez właściwą dla nich normę szacunkową dochodu.

2. Dochód z produkcji drobiu rzeźnego, niosek, wylęgarni drobiu oraz hodowli i chowu zwierząt futerkowych ustala się przez pomnożenie wyrażonej w sztukach jednostki produkcji przez właściwą dla niej normę szacunkową dochodu.

3. W celu ustalenia dochodu z uprawy w szklarniach, tunelach foliowych, inspektach oraz z uprawy grzybów i ich grzybni przyjmuje się:

- 1) dla szklarni, tuneli foliowych i inspektów — ogólną powierzchnię tych urządzeń obliczoną w metrach kwadratowych według wewnętrznej długości ścian,
- 2) dla grzybów i ich grzybni — powierzchnię zajęłą pod te uprawy.

4. Jeżeli nie ma możliwości ustalenia klas gruntów, na których są prowadzone działy specjalne produkcji rolnej, przyjmuje się, w celu wyłączenia ich z przeliczenia na hektary przeliczeniowe stosownie do art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. Nr 52, poz. 268, z 1986 r. Nr 46, poz. 225, z 1988 r. Nr 1, poz. 1 oraz z 1989 r. Nr 7, poz. 45, Nr 10, poz. 53, Nr 35, poz. 192 i Nr 74, poz. 443), zwanej dalej „ustawą o podatku rolnym”, że są one prowadzone na gruntach najwyższych klas w gospodarstwie rolnym.

§ 4. 1. Nie stanowią działu specjalnego produkcji rolnej uprawy oraz hodowla i chów zwierząt w rozmiarach mniejszych niż określone w kolumnie 2 tabeli stanowiącej nr 2 do rozporządzenia. Jeżeli jednak łączna powierzchnia różnego rodzaju upraw polowych, wymienionych pod lp. 1—7 tej tabeli, przekracza 0,25 ha lub łączna powierzchnia upraw pod osłonami przekracza 150 m², stanowią one dział specjalny produkcji rolnej i podlegają opodatkowaniu podatkiem rolnym od dochodów z działów specjalnych produkcji rolnej.

2. Jeżeli powierzchnia upraw przekracza rozmiary określone w kolumnie 2 tabeli stanowiącej załącznik nr 2 do rozporządzenia, podatkowi rolnemu od dochodów z działów specjalnych produkcji rolnej podlega cała powierzchnia uprawy.

3. Nie stanowią działu specjalnego produkcji rolnej, bez względu na rozmiary:

- 1) sady jabłoniowe w okresie 7 lat po roku, w którym zostały założone,
- 2) uprawy krzewów owocowych w okresie 2 lat po roku nasadzenia,
- 3) uprawy truskawek, poziomek i malin w roku nasadzenia,
- 4) szkółki róż do końca roku, w którym nastąpiła okulizacja.

4. Jeżeli na tej samej powierzchni sadu znajdują się drzewa różnych gatunków i w różnym wieku, wyłączeniu z opodatkowania podatkiem rolnym od dochodów z działów specjalnych produkcji rolnej podlegają powierzchnie pod drzewami jabłoniowymi w wieku do 7 lat oraz pod drzewami pestkowymi i gruszkowymi, przyjmując po 20 m² na każde drzewo.

§ 5. 1. Jeżeli w ciągu rocznego cyklu produkcji na tej samej powierzchni są prowadzone różne uprawy, dla których są ustalone różne normy szacunkowe dochodu, dochód z każdego rodzaju uprawy oblicza się, z zastrzeżeniem ust. 3, przy zastosowaniu właściwej dla niej normy proporcjonalnie do liczby miesięcy, w których była prowadzona taka uprawa, wliczając w to okres przygotowania do zaprowadzenia tej uprawy.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również w razie rozpoczęcia lub zaprzestania w ciągu roku eksploatacji obiektu umożliwiającego całoroczny cykl produkcyjny działów specjalnych produkcji rolnej.

3. W szklarniach i tunelach foliowych nie ogrzewanych oraz inspektach stosuje się normę roczną bez względu na okres i rodzaj prowadzonej uprawy.

§ 6. 1. Ulgę, o której mowa w art. 13 ustawy o podatku rolnym, przyznaje się na wniosek podatnika.

2. Do wniosku o przyznanie ulgi inwestycyjnej należy dołączyć zestawienie wydatków poniesionych w związku z inwestycją oraz rachunki lub ich uwierzytelnione odpisy stwierdzające wysokość tych wydatków.

§ 7. 1. Decyzję w sprawie ulgi inwestycyjnej realizowanej w podatku rolnym od gruntów wydaje terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw finansowych stopnia podstawowego, zwany dalej „terenowym organem”, właściwy w sprawie ustalania podatku rolnego od gruntów.

2. Decyzję w sprawie ulgi inwestycyjnej realizowanej w podatku rolnym od dochodów z działów specjalnych produkcji rolnej wydaje urząd skarbowy właściwy w sprawie ustalania tego podatku.

3. Decyzję w sprawie ulgi inwestycyjnej, która ma być realizowana łącznie w podatku rolnym od gruntów i podatku rolnym od dochodów z działów specjalnych produkcji rolnej, wydaje właściwy terenowy organ w porozumieniu z naczelnikiem właściwego urzędu skarbowego.